

Podstawę kwalifikacji przedsięwzięcia, polegającego na budowie stacji bazowej telefonii komórkowej jako mogącego zawsze lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jest równoważna moc promieniowania izotropowo, wyznaczona dla pojedynczej anteny, nawet jeśli takich anten w ramach jednego obiektu jest więcej niż jedna. Jednak by ocenić, czy cała inwestycja może negatywnie oddziaływać na środowisko, konieczne jest dokładne określenie parametrów nie tylko dla poszczególnych anten, ale też całego przedsięwzięcia – promieniowanie anteny to bowiem emitowane przez nią pole elektromagnetyczne, które może podlegać kumulacji. Tak wynika z wyroku WSA w Gdańsku z 21 lipca 2021 r. sygn. II SA/Gd 316/21.

Organ wydający decyzję o lokalizacji inwestycji celu publicznego powinien sprawdzić, czy decyzja ta nie powinna być poprzedzona decyzją środowiskową, ustalając charakterystyczne parametry techniczne determinujące wpływ projektowanego przedsięwzięcia na środowisko i nieruchomości sąsiednie, zwłaszcza rodzaj i liczbę anten, moc ich promieniowania, wysokość ich zawieszenia i kierunek emisji. Organy powinny zatem zweryfikować przedmiot i zakres projektowanej inwestycji, również poprzez zbadanie tych jej cech, które mają znaczenie dla klasyfikacji tego rodzaju zamierzeń jako przedsięwzięć znacząco oddziałujących na środowisko. Sąd odnosząc się do okoliczności sprawy wskazał, że choć Kolegium trafnie stwierdziło, że przedwczesne było żądanie od inwestora przedłożenia decyzji środowiskowej, to jednak decyzja organu odwoławczego nie może zostać uznana za zgodną z prawem. Ponownie prowadząc postępowanie po decyzji kasacyjnej wójt gminy, błędnie interpretując wskazania kolegium, wezwał bowiem inwestora do uzupełnienia wniosku o decyzję środowiskową, bez wcześniejszej analizy okoliczności mających znaczenie dla ustalenia, czy taka decyzja w niniejszej sprawie jest w ogóle wymagana. W odpowiedzi Spółka przedłożyła analizę środowiskową i kwalifikację przedsięwzięcia, w której jednak nie uwzględniono zjawiska wzajemnej kumulacji oddziaływań lub sumowania się parametrów anten bądź anten z innymi urządzeniami wytwarzającymi pole elektromagnetyczne. Inwestor zajął bowiem stanowisko, że nie jest konieczne przeprowadzanie analizy w tym zakresie. W związku z czym, kolegium z jednej strony uznało, że na podstawie posiadanych danych nie można było dokonać kwalifikacji środowiskowej przedsięwzięcia, aby stwierdzić, czy wymaga ono uzyskania decyzji środowiskowej, a jednocześnie nie wezwał inwestora o uzupełnienie dokumentacji celem wskazania parametrów, które pozwoliłyby na poczynienie takich ustaleń. Takie działania sąd uznał za naruszenie prawa.

Wyrok jest nieprawomocny.

Źródło: orzeczenia.nsa.gov.pl